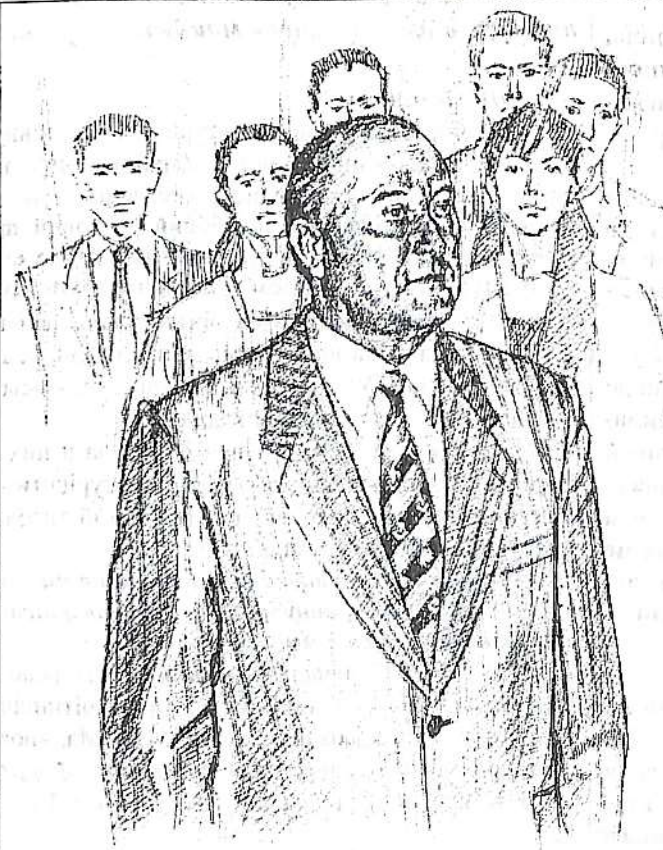

Архітектура | Будівництво

АБ

№ 9-10 (1177-1178) вересень, 1998 рік

Шановні колеги, професори, викладачі, співробітники, студенти !

Мал. В.А.Малиновського

1 вересня університет розпочав свій 68 навчальний рік. Минулі роки принесли нашому вузу визнання кращого в напрямку будівництва і архітектури. Це були роки напруженої роботи професорсько-викладацького складу, повсякденної самовідданої праці співробітників, старанного ставлення до своїх обов'язків студентів.

Серед цих років були і сприятливі роки і надзвичайно тяжкі – воєнні та повоєнні роки. Та у всі роки вуз

з честю виходив із скрутного становища, нарощуючи наукові надбання, створюючи наукові школи, розробляючи та впроваджуючи нові форми і методи навчання.

Нелегко, як і всій Україні, далися вузу роки перебудови, роки реформування, роки економічної кризи. Але попри всі негаразди, університет залишається провідним серед будівельних та архітектурних вузів. Створюються нові наукові напрямки, наукові підрозділи і школи, втілюється в життя ступенева система підготовки фахівців, відкриваються нові спеціальності, впроваджується в навчальний процес українська мова, видаються нові підручники і посібники. Вуз не втрачає досягнутого і робить усе, щоб примножити свої здобутки. Вперше, в минулому навчальному році, університет випустив магістрів та бакалаврів, а студенти 5-х курсів, майже усіх спеціальностей, які проходили підготовку на кафедрі цивільної оборони, зайдуть в аудиторії в цьому навчальному році не курсантами, а молодшими лейтенантами. Приємно і те, що в цьому році університет зміг запропонувати усім випускникам місця працевлаштування.

Але попереду, в новому навчальному році, нас чекають нові випробування – подальше скорочення бюджетних асигнувань – на 13% на навчальні потреби (в тому числі і на заробітну плату) та на 25% на потреби науки. В цих умовах, напередодні нового навчального року, хочеться побажати всьому колективу мужності і витримки, пошуку нетрадиційних підходів до вирішення завдань, що стоять перед нами. Кожному співробітнику – здоров'я і нових досягнень, студентам – наполегливості в освоєнні завдань та здійснення задумів, з якими ви прийшли до університету.

**Я вірю у Ваші здібності і можливості!
З новим навчальним роком!**

А.Тугай, ректор

ІНТЕРВ'Ю

Мрія збулася.

Вони – студенти КДТУБА.

Ось і здійснилося. 31 серпня велика студентська сім'я нашого університету поповнилась новими головами – першокурсниками. Саме цього дня вони одержали документ, який протягом 5-6 років буде називати їх студентом. Але розмежувальною лінією між безтурботними шкільними роками і нелегкою, повною відповідальності долею студента стали для них вступні випробування.

Саме під час вступних іспитів перевіряється вся сила волі молодої людини, її прагнення до здійснення великих цілей. Кожний з 1583 вступників прагнув стати студентом КДТУБА, але доля всміхнулася не кожному. Але сьогодні хочеться говорити про тих улюбленців долі, які все ж таки, пройшовши всі випробування, стали студентами.

Ірина (студентка 1 курсу факультету АБВ):

-Мрія моя здійснилась. Звичайно, не вірила, що у мене вистачить сил подолати цей вступний спринт, адже за 4 дні потрібно було скласти 2 іспити. Допомогли мої зайняття спортом, я жартую звичайно.

Сьогодні, щоб стати студентом факультету АБВ (де, до речі, був найвищий конкурс в університеті та найбільший прохідний бал – 18) потрібні відмінні знання з математики та української мови, а головне – величезне бажання.

Сергій (студент 1 курсу будівельного факультету):

-Я спершу вагався, вступати до КДТУБА чи до військового училища. Але я дуже вдячний викладачам вашого вузу, які працювали в нашому ліцеї, що розповідали про привабливість професії інженера, показуючи її перспективність. Тому, коли я одержав атестат про середню освіту, вагань вже не було. Наступного дня, вранці, я вже стояв під аудиторією 112-А з усіма документами. А коли я пройшов співбесіду, то радості не було меж.

Олександр (студент того ж факультету):

- А в мене хвилювань не було. Хвилювалася мама, батько, а я був впевнений в своїх силах. Тому й залишив батьків вдома, а сам занурився в абітурієнтське життя, готуючись до іспитів в гуртожитку. А коли побачив своє прізвище в наказі про зарахування, то лише тоді забилось серце.

Ось такі невеличкі розмови з першокурсниками. Попереду в них наповнені турботами студентські будні та радісні свята, зустрічі, нові друзі, багато вражень. А, можливо, і перші життєві труднощі. То ж щасливої вам долі, добрих оцінок та вчасних здач курсових проєктів та контрольних завдань, чудових, мудрих викладачів!

І.Юрченко,
аспірантка кафедри філософії

Знання правлять бал

З кількома важливими, відповідальними питаннями звернулися ми й до завідуючого довузівської підготовки молоді Олександра Сергійовича Троїна.

- Як цього року працювали підготовчі курси в нашому університеті?

- Передусім треба сказати, що працювали курси рентабельно, удосконалювалася майстерність наших співробітників. І це, зрозуміло, відзначалося на кількості вступлючих на 1 курс та якості їх підготовки. Так, не менше 50 відсотків студентів, що зараховані на 1 курс були слухачами підготовчих курсів. А на архітектурні спеціальності так ця цифра сягає й 50-60%.

У нас введена нова форма навчання. Був організований й працював консультативний пункт заочних курсів для слухачів - майбутніх архітекторів.

- Що це означає?

- Це форма підготовки абітурієнтів, що живуть не в Києві. Адже і в інших містах України є молодь, здібна до малювання, композиції, креслення і ін. Але їй нема кому спрямувати в потрібний русловий процес, щоб вона добре склала вступні іспити і стала вчитися архітектурі. Тому ми разом з деканом архітектурного факультету О.В.Кащенком організували цей пункт. До нас кілька разів на тиждень приїжджали мешканці Черкас, Вінниці, Умані, Білої Церкви і ін. - всього 22 чоловіка - і їх вчили наші викладачі.

І цікава така цифра: понад половина з них стали нашими студентами. Це тому, що ці абітурієнти - дуже цілеспрямована молодь, вона знала, що їй треба, тому й старанно набиралася знань.

- Кого з своїх працівників - викладачів Ви хотіли б відзначити за старанну роботу, майстерність, бажання передати своє вміння?

- В 1997/98 навчальному році вдосконалювалася методична майстерність багатьох співробітників. Так, наполегливо працював доцент В.А.Малиновський /кафедра малюнку/, асистенти кафедр вищої математики О.В.Забарило та нарисної геометрії О.В. Вишневська.

Адміністрація курсів задоволена великою увагою до роботи викладачів кафедри українознавства: ст. викладачів Л.Ф.Плотникової та Г.С.Ксенофонтової.

Ну що ще сказати? Нині деканат довузівської підготовки приділяє увагу щодо усунення недоліків, які ще мали місце. І зараз вже розгорнута підготовка до нового навчального року, що триватиме з жовтня 1998 по липень 1999 року.

Наша інф.

Вступні іспити

Приєм закінчено. Розкрито пружину напруги, хвилювання й повної робочої віддачі.

Позаду вступні іспити. Що сказати про їх результати? Цього літа, як і на дворі, на вступних було дуже спекотно як в прямому, так і в переносному значенні. Абитуриенти хололи хіба що від хвилювання: ще б пак, наприклад, на факультеті автоматизації будівельного виробництва на спеціальності ІУСТ /"інформаційні управляючі системи та технології"/ та ІТЕП /"інформаційні технології проектування"/ конкурс був максимально високим. Так, на ІУСТ на 25 місць подано 61 заяву, тобто конкурсний показник 2,44 на одне місце, а на спеціальність ІТЕП - у 40 місць подали 81 заяву, тобто конкурс сягав 2,03 абитуриента на 1 місце.

Все це розповідав мені секретар приймальної комісії КДТУБА Олександр Петрович ЛЮБАРЕЦЬ.

Ми продовжуємо нашу розмову. "Щоб бути найточнішим в напій з вами бесіди, треба надати вам цифровий вираз результатів прийому до університету", - каже Олександр Петрович.

- Цього року ліцензійний об'єм /тобто для вступу за контрактом і бюджетною формою/ складав 1190 чоловік на денну форму навчання. Це означає, що 940 абитуриентів мали можливість вступити на бюджетну форму навчання та 250 за контрактом, тобто оплачувати своє навчання. На заочну форму ми могли прийняти за бюджетом 125 абитуриентів.

В середньому в нашому університеті на стаціонар конкурсний показник складав 1,7, на заочну форму навчання - 2,42.

Як ми вже сказали, що найбільш високий конкурс спостерігався на ІУСТ та ІТЕП /факультет АБВ/. Крім того, на другому місці за конкурсним показником знаходився архітектурний факультет, а саме прийом на спеціальність "Образотворче мистецтво", де на одне місце прагнули вступити 2,30 чоловік.

- Олександр Петровичу, а де в нашому КДТУБА спостерігався найнижчий конкурс?

- Це було на будівельно-технологічному факультеті. Там конкурс був 1,35.

- Ще таке питання. Чи на якусь спеціальність в університеті збільшився набір абитуриентів цього року?

- Є й таке. Це на будівельному факультеті у напрямку підго-

товки "Менеджмент". Тут ми могли набирати на 20 чоловік більше.

- А чи були взагалі зміни в правилах прийому?

- Змін таких не відбулося. Як і минулого року, на інженерні спеціальності вступники складали іспити з математики /письмово/ та писали диктант з української мови. На архітектурні спеціальності треба було показати свої знання з рисунку, композиції, креслення, української мови /диктант/. Щоб бути зарахованим на спеціальність "Образотворче мистецтво" необхідно було набрати потрібну суму балів при складанні екзаменів з рисунку, живопису, креслення та написати диктант з української мови.

- Скажіть, Олександр Петровичу, окрім спеціальностей ІУСТ, ІТЕП, ОМ, де ще був великий наплив в нашому вузі?

- Так, це відбувалося ще на спеціальностях "Землепорядкування і кадастр" /ЗіК/ та "Екологія".

- Дуже хотілося б дізнатися про конкурсні бали, що необхідні були для вступу в КДТУБА.

- Будь ласка. Так, щоб стати студентом і вчитися спеціальності "Архітектура" треба було набрати 42 бали, "Образотворче мистецтво" /ОМ/ - 31 ІТЕП-18, ІУСТ, БМО, АТП - по 17, МБГ /факультет міського будівництва/, ТВ /сантехнічний/ - по 16 балів. На спеціальність ЗіК вистачало 15 балів, на ПДБ ,МО / будівельний факультет/, ВВ /сантехнічний/ - 14; щоб вчитися "Геодезії" та "Технології будівельних конструкцій, виробів і матеріалів" /ТБКВМ/ необхідно було набрати 13 балів, 12 -ти вимагав конкурс на спеціальність «Споруди і обла-

днання, водопостачання і водовідведення" /СВВ/.

- Скажіть, будь ласка, скільки вступників стали студентами КДТУБА, закінчивши наше підготовче відділення?

- З ІПЗ зараховано 68 чоловік.

- А скільки у нас вчитиметься медалістів?

- 112 чоловік. До речі, найбільше студентів, що мають медаль, прийшло вчитися на спеціальність "Менеджмент" - тут їх 24 чоловіка, далі багато медалістів на "архітектурі" - 15 і 13 чоловік на спеціальності ПДБ.

- І останнє. Який склад першокурсників цього року, скільки чоловіків скільки жінок?

- Будь ласка. 1001 чоловік став студентом I курсу та 592 жінки.

- Дуже дякую за бесіду.

І.Герашенкова

ТУТ НЕ МОЖЕ БУТИ ПОМИЛОК

Завершено роботу по діяльності приймальної комісії та організації прийому документів на 1 курс університету!

Після прийому документів пройшла хвиля співбесід, вступних іспитів. Прості слова - вступні екзамені! Але це поняття об'єднує увесь перелік дій, що на перший погляд здаються не суттєвими та малозначущими.

По-перше, вступників треба організовано завести до аудиторій, перевірити - чи це дійсно та особа, чи ні. А шифрування письмових робіт, складання відомостей та дешифрування! Тут не може бути помилок! Все це потім перевіряють, оголошують результати іспитів та приймають на себе "перший удар" незадоволених.

На наш погляд, цьогорічний прийом студентів пройшов організовано та злагоджено. В цьому велика заслуга доцента кафедри архітектурних конструкцій Галини Вячеславовни Гетун, асистентів кафедри ЕРБМ Анатолія Теофіловича Свідерського та Миколи Олександровича Кліменка і ін.

М.Кушніренко,
заступник секретаря приймальної комісії
з організаторської роботи.

Декани розповідають

Факультет № 7: довузівська підготовка

Всі звикли, що в КДТУБА існують 6 факультетів, на яких навчаються тисячі студентів. Тому про роботу 7 – факультету довузівської підготовки – здебільшого згадують лише влітку, коли настає час вступних випробувань. Це, звичайно, один з провідних напрямків роботи, але не єдиний на факультеті. Тому досить вагомим буде розмова з деканом факультету – **Я.М. Якимівим**:

- Діяльність всього нашого факультету спрямована на якісний відбір та орієнтацію молоді щодо вибору майбутньої професії. Головне для нас – це фундаментальна підготовка юнаків та дівчат для вступу до університету та подальшому навчанні в ньому. На факультеті організована робота підготовчих курсів та підготовчого відділення. Останнє вже восени розпочинає свою роботу і майже рік здійснює стаціонарну підготовку слухачів, здійснюючи поглиблене вивчення конкурсних дисциплін, орієнтованих на вимоги конкретних факультетів. По закінченні навчання кращим слухачам надається право складати атестаційні (дострокові) іспити до КДТУБА, які можуть бути зараховані як вступні. Робота ведеться велика і досить серйозна,

тому дуже приємно, що 68 випускників склали іспити на "добре" та "відмінно" і були зараховані студентами за результатами цих іспитів.

Також хочеться сказати про роботу факультету за межами університету. Так, вже цього року організовано навчальний комплекс "Будівельник", на базі якого за методикою, що розроблена на факультеті, та відповідними угодами проводиться якісна підготовка учнів для навчання в вищому технічному закладі. А це, як вам відомо, справа не з легких. Тому кожний наш працівник на особливому рахунок, про кожного хочеться сказати безліч добрих слів.

Але коли приходить літо, то всі зусилля направлені на роботу ще одного нашого підрозділу – приймальної комісії. І це досить відповідальна робота, адже майже на два місяці робота цього підрозділу стає лицем всього університету. Тому в кожного працівника є своя спрямованість. І кожний знає, що потрібно робити, коли виникають непередбачені ситуації з тими, хто бажає в нас навчатись. Зазначу, що нам сьогодні довіряють, з нами радяться і ми намагаємось відстоювати авторитет нашого навчального закладу. У широкому розумінні слова "приймальна комісія" – це

цілеспрямований і організований колектив, де кожний з членів дбає про іншого, де немає роботи для когось одного, а вся напружена та виснажлива праця цього колективу спрямована на те, щоб у нашому вузі навчалися найкращі випускники шкіл, технікумів та училищ. Не хочеться знову й знову повторюватись, наводячи цифри та факти щодо щорічного проведення вступних іспитів. Однак, хочеться виокремити загальний портрет щорічного вступника. Гадаю, що сьогодні можна вести мову про те, що з року в рік покращується набір вступників, підвищується якість підготовки і сама підготовленість майбутніх студентів. Про це говорить той факт, що в цьому році в порівнянні з минулим зростає кількість вступників, які є відмінниками навчання. Вступник, прошу, першокурсник 1998 року – обдарована молода людина, що має перед собою певну життєву мету і ставить перед собою досить реальні цілі. В цьому, я гадаю, немалу роль відіграє і наш факультет довузівської підготовки.

Бесіду вела
І.Юрченко

Найпопулярніші. Інтерв'ю з заст. декана АБВ Л.Є. Пелевіним.

- Відомо, що кілька спеціальностей, які готує ваш факультет, є найпопулярнішими. На них був найбільший конкурс. Назвіть цифри, що характеризують зарахування на АБВ.

- Так. Одні з найпопулярніших у нас – це спеціальності ІУСТ та ІТЕП. На першу з них – 15 чоловік було зараховано за співбесідою, 1 – з підготовчого відділення, 3 – з підготовчих курсів. На конкурс залишилося 10 місць, на які претендували 40 чоловік, тобто 4 – на одне місце.

На ІТЕП подібна ситуація, тобто 24 абітурієнта стали студентами за співбесідою, з ПВ – 2 чоловіки, і 11 – з підготовчих курсів. Отже, на 16 місць для 50 бажаних виходило 4 чоловіка на одне місце.

Можна ще сказати про спеціальності БМО та АТП. На БМО було подано 118 заяв вступниками. 45 абітурієнтів ми прийняли після співбесіди. Отже на ті, що залишилися 20 місць, мали бажання вступити по 3,5 чоловіка на одне місце.

Приблизно так само було й при вступі на спеціальність АТП. Тут було подано 32 заяви, 30 вступників зараховано за співбесідою. За конкурсні місця змагалися 62 абітурієнта.

Хотілося б звернути увагу й на наш конкурс на заочне навчання. Тут конкурс великий, але ми перевагу надавали вступникам, що працюють за фахом не менше 1 року. Тут у нас були й випускники технікумів, механіки, спеціалісти з автоматизації і ін.

Цікаво, що школярі понад усе під час вступу обирали комп'ютерні науки, тому що в школі читається курс інформатики. І вони в курсі всього. А от щодо фізики, математики, креслення, які є головнішими для автоматиків, механіків, то з цими науками в школах погано.

Цікаво, ще й таке, що до нас намагалися вступити 2 абітурієнта більш солідного віку, десь 32 і 34 років, що працюють за фахом. І хоч їм не пощастило, приємно усвідомлювати, що освіта для кожного віку можлива. Треба лише старанніше підготуватися.

- Скажіть, Леоніде Євгеновичу, чи багато на ці спеціальності прийшло медалістів та тих, хто має диплом з відзнакою?

- Так є. На ІУСТ – 6 медалістів, 1 з червоним дипломом. На ІТЕП – 8 медалістів. Досить багато вчитимуться медалістів – 11 чоловік – на спеціальності АТП, 3 вступника мають дипломи з відзнакою.

На БМО навпаки багато профорієнтаційної молоді, що закінчила технікуми, ПТУ з нашого профілю. Їх тут 12 чоловік.

"А+Б"

Бліц-інтерв'ю

з деканом будівельного факультету **А. М. Станкевичем**.

- Назвіть кілька цифр, щодо зарахування за держзамовленням на спеціальності ПЦБ та МО?

- Так, найточніше про це можуть сказати лише цифри.

За планом набору на ПЦБ ми могли прийняти 170 чоловік і на МО – 70. Це на денне навчання. А на заочні спеціальності – 25 чоловік /ПЦБ/ та 15 /МО/.

До нас зараховано на стаціонар ПЦБ 99 абітурієнтів, що мали право на співбесіду, 58 чоловік за конкурсними екзаменами, 8 вступників до нас прийшло з підготовчого відділення, і ще кілька чоловік, що мали різні пільги.

На "Менеджмент" за співбесідою вступили 35 чоловік, 4 з ПВ, 27 абітурієнтів склали конкурсні іспити і ін.

«А + Б»

Достойних, милих, заслужених вітаємо!

Наказом Міністерства Освіти України від 12.02.1998 р. № 76-к за і плідну роботу з обдарованою студентською молоддю та значний внесок у підготовку і проведення Всеукраїнських студентських олімпіад з навчальних дисциплін та спеціальностей у 1997 році нагороджені Знаком "Відмінник освіти України":

декан факультету автоматизації будівельного виробництва СМІРНОВ В'ячеслав Миколайович,

декан санітарно-технічного факультету ГРОФІМОВИЧ Володимир Володимирович

З ювілеєм, дорогі друзі!

Петро Григорович Барабанов - доцент кафедри будівельних машин

Михайло Сергійович Краснитський - доцент кафедри гідравліки

Борис Григорович Пряха - ст. викладач кафедри автоматизації геодезичних вимірювань

Людмила Семенівна Саушева - асистент кафедри технології будівельного виробництва

Валентина Олексіївна Мітіна - доцент кафедри філософії

Георгій Прокопович Ятель - завідуючий кафедрою іноземних мов

Станіслав Дмитрович Акімов - доцент кафедри основ і фундаментів

Тамара Петрівна Величко - доцент кафедри фізики

Людмила Петрівна Сухотіна - співробітник НДІВМ

Ірина Сергіївна Петровська - директор бібліотеки

Алла Іванівна Клімаш - доцент кафедри політичних наук

Багатою врожаю на творчій ниві, здоров'я дуже міцного, ентузіазму молодого на довгі роки, сімейного затишку, поваги в колективі, тепла й любові якнайбільше бажають вам

Студенти, колеги, друзі

Шановного

Павла Васильовича Кривенка, проректора, зав. кафедрою, директора НДІВМ щиро вітаємо з першим 60-літтям!

Бажаємо міцного здоров'я, творчої вдачі, успіхів! Ще витримки, терпіння, відчуття міцного плеча, добрих друзів й найближчих людей в найпохмуріші дні!

Співробітники НДІВМ

До Дня будівельника

Практика на відбудові Хрещатика.

(Інтерв'ю з студентом і коментар професіонала.)

Кафедра технології будівельного виробництва за багато десятиріч накопичила значний досвід організації виробничої практики на будівельному факультеті. Тому відновлення їх після змушеної перерви у кілька років не викликало особливих застережень. Однак досвід цього року засвідчив, що загальні зміни у суспільному житті помітно відбилися і на учбових практиках. Особливості сьогодення у проведенні практики полягають: поперше, збільшується кількість об'єктів практики. Так на 2 і 3 курсах найменування її зросло більше, ніж до 200. По-друге, загрозливих масштабів набуває прагнення деяких студентів уникнути цього заходу. Проте, зникає загальна дисципліна у перебігу практики. Тому, природно, постає кілька питань: чи потрібна виробнича практика; яка мотивація студентів до неї; що треба робити для удосконалення організації практики?

Відповіді на ці й інші запитання – в інтерв'ю двох учасників реконструкції Хрещатика – найбільш цікавого об'єкту практики цього року, саме з місця подій.

Віктор Фролов, студент 2 курсу

- Скажи, чи було бажання йти на практику, чи ні?

- Особливого – ні. Виходив з того, що так треба. Ще було бажання заробити якісь гроші.

- А якщо б гроші не були потрібні, то тоді пішов би?

- Мабуть, ні. Але ще залежить від того, де проходити практику. Незалежно від грошей було бажання попрацювати саме на Хрещатику.

- Мав місце творчий інтерес?

- Можна сказати і так.

- Практика закінчується. Чи була якась користь від неї, який головний висновок ти зробив для себе?

- Так, практика для будівельника необхідна. І попри все користь від неї є. Головне, що я відчув, – розбіжність між теорією й практикою.

Хрещатик під час реконструкції
(фото автора матеріалу)

- В чому вона полягає?

- Створилось враження про невміння організувати роботу.

- Як це – поясни. Це дуже цікаво: начебто і техніка досконала, і матеріали вищого гатунку, а ладу начебто немає?

- Не спостерігається якоїсь системи і логіки в тому, що відбувається. Не відчувається єдиного центру. Дії виконавців не узгоджені.

- Але це рівень управління, ділянок, бригад, нарешті. А от чи відображається це на окремих робітниках?

Працюють студенти 27 групи

В.Фролов, С.Кокоша,

Д.Грузинський

- Якщо на мене – все гаразд. Туалети – безкоштовні, так само, безкоштовно, привозять і квас... Але укладається бетонна стяжка, зрубється, і знову укладається на

цьому ж місці. Сміття скидається, переноситься з місця на місце, повертається на попереднє і лише потім навантажується на машину.

- Тепер про перспективу. Як ти взагалі оцінюєш практику – позитивно чи негативно? Чим незадоволений? Які побажання до практики після 3 курсу?

- Взагалі позитивно. Я хотів попрацювати на Хрещатику – і попрацював, а тому задоволений. Однак, шкода часу – адже канікули такі короткі... Що буде у нас в наступного році – побачимо, подивимось, яка буде робота. Якщо зацікавить – буду працювати, якщо ні – намагатимусь практику "проволонити"... Раніше були будівельні загони – це було здорово!

- Це цікава думка. Чи ти й твої товариші взяли б організувати такі загони? Адже вони студентські, а не викладацькі?

- Зараз не таке життя, щоб витрачати особистий час на громадські заходи...

- Але які ж тоді будівельні загони, якщо ніхто не хоче докласти до цього рук? Виходить, що добре минуле залишиться мрією для теперішнього студентства?

- Виходить, так...

- Відносно загального враження про реконструкцію Хрещатика. Чи потрібно це зараз, що змінилось на Хрещатику на краще?

- Чи потрібно – не мені робити висновок. У технічному відношенні – може щось покращено. Але те, що у свій час було зроблено при відбудові неможливо перевершити.

- Останнє. Що треба зробити, щоб студенти серйозніше й сумлінніше ставились до складання звіту про практику?

- Все це сприймається як формальність і робиться за

(Початок. Прод. На 7 стор.)

До Дня будівельника

Практика на відбудові Хрещатика.

(Інтерв'ю з студентом і коментар професіонала.)

(Прод. Початок на 6 стор.)
шаблоном й жодної користі не приносить. А щоб серйозніше – застосувати штрафні санкції...

- Яка ж палиця потрібна, щоб зробити звіт по-людськи?

- Наприклад, додаткові 2 тижні практики.

- Тобто штрафні роботи, а звіт потім не писати? Тоді це не штрафна санкція, а альтернатива.

- Нехай кожен сам вирішує: чим йому краще працювати – руками, чи головою ...

Доповнює і коментує відповідь студента Євген Вікторович Фролов - член штабу з реконструкції Хрещатика, Лауреат Почесної Грамоти Верховної Ради Української РСР, член спілки архітекторів України.

- Яка думка про доцільність реконструкції Хрещатика?

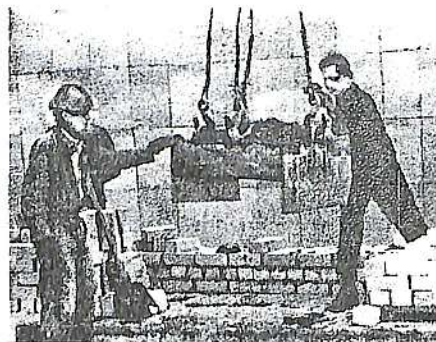
- Необхідність реконструкції виправдана перш за все тим, що комунікації, прокладені 50 і більше років тому, прийшли в незадовільний стан. В цьому переконують експонати імпровізованої виставки біля Голов АПУ.

- Чи ставилось завдання приведення зовнішнього вигляду Хрещатику до європейського рівня, про що можна почути із засобів масової інформації? Чи це так з точки зору архітектури, технології виконання робіт?

- Я не знаю як на Заході, але технології там і у нас застосовуються однакові. Відмінність лише в тому, що закордонна техні-

ка потужніша. Але ми застосовуємо і закордонну, і свою техніку. Щодо матеріалів, то наші матеріали такі як граніт, бітум перевищують за якістю імпортні.

В основу реконструкції Хрещатику покладено первісний план забудови Хрещатика 1947 року. Тому за винятком перенесення деяких ділянок підземні комунікації жодних змін не відбулося. Що стосується європейського рівня - Хрещатик визнаний пам'ятник світової архітектури. Ця вулиця не гірша, а швидше краща, ніж головні вулиці будь-яких столиць. Навіщо нам європейський рівень? Ми теж - Європа!

Третьокурсник О.Семешко на будівельному майданчику в школі

-Зараз, ми спостерігаємо, що влаштовуються додаткові приміщення вбік від існуючого переходу на майдані Незалежності. Але ще навіть стіни не зведені. Зважаючи на строки закінчення робіт, яка перспектива цих робіт?

- Найближча мета - зробити стіни, перекрити ці додаткові приміщення, частини. Оздоблювальні роботи передбачається викона-

ти потім, незалежно від строків закінчення загальної реконструкції.

- Тепер питання головне – про ставлення до практики студентів. Чи потрібна вона, чи є від неї користь?

- Безумовно, потрібна. Тим більше на таких об'єктах, як реконструкція Хрещатика. Де ще студенти бувшого КІБІ побачать такі комплекси робіт, спостерігатимуть в роботі таке розмаїття сучасної техніки, здійснення сучасних будівельних технологій? Сам, особисто, з вдячністю згадую нашу практику, коли нас возили по різних краях Радянського Союзу. Набуті тоді досвід, спостереження, враження склали вагомий цеглину у підґрунті нашої фахової підготовки.

Наведені фрагменти інтерв'ю наводять на певні висновки, породжують відповідні думки. Вони послужать підставою удосконалення розробленого на будівельному факультеті. "Тимчасового положення про практику", розробки навчальних програм практики, а в кінцевому рахунку – удосконалення організації і змісту практики в подальшому.

О.Фролов,
заступник декана з практичної підготовки студентів

Читайте в бібліотеці!

Беллоу С. Между небом и землей: Роман // Иностранная литература. 1998.- №4.

Роман найвидатнішого американського письменника, лауреата Нобелівської премії.

Дивні, іноді несподівані і завжди повні гумору історії з життя Жоржа Амаду, які розповів він сам. – епізоди з книги спогадів патріарха бразильської літератури "Каботажне плавання"// Иностранная литература.-

1998.- №7.

Пикуль В. В стороне от большого света: Исторические миниатюры//Роман-газета.-1998.- №13

Распутин В. Новая профессия: Рассказ//Наш современник.-1998.- № 7.

Макдональд Д. Приглашение к смерти: Детектив//Смена.- 1998.- № 6.

Н. Курбанова, зав.сектором періодики

Студентські змагання

Всеукраїнська студентська олімпіада. Результати.

Наприкінці минулого учбового року в нашому університеті відбувся II етап Всеукраїнської студентської олімпіади за спеціальністю "Підйомно-транспортні, будівельні, дорожні машини та обладнання". В ній взяли участь 21 студент з 10 вищих закладів освіти України. Так, з нашого КДТУБА змагалися 4 студенти, по 2 студента з Донбаської державної машинобудівної академії, Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування, Придніпровської державної академії будівництва і архітектури, Харківських автомобільно-дорожнього, політехнічного університетів та академії залізничного транспорту. Також по 2 студенти приїхали з Приазовського державного технічного університету, Військово-інженерного факультету Подільської агротехнічної академії та ін.

Олімпіадні конкурсні завдання розв'язувалися протягом 4-х годин, з 10-ї до 14-ї години дня. Протягом наступних двох годин, з 14 до 16-ї завдання перевіряло жюрі. До складу жюрі, мандатної та апеляційної комісії увійшли професори нашого КДТУБА В.М.Смірнов, В.Л.Баладинський, В.Й.Сівко, доценти Ю.О.Баранов, О.М.Гаркавенко, Л.Є.Пелевін та інші викладачі, професори й доценти з вузів Харкова, Дніпропетровська та Києва.

Наступного дня були офіційно оголошені результати проведення олімпіади.

Засідання жюрі олімпіади

Хотілося б зупинитися на завданнях, які були запропоновані на олімпіадних змаганнях. Треба відзначити, що їх число і тематичне спрямування були значно розширені порівняно із минулими роками. В завдання були введені текстові питання та питання, що стосуються новітніх досягнень кращих зразків будівельних машин відомих вітчизняних і зарубіжних фірм та корпорацій. Конкурсні завдання були умовно поділені на 3 групи: підйомно-транспортні, землерийні та будівельні машини. Таким чином завдання охоплювали всі основні дисципліни, що вивчаються за даною спеціальністю. Кожне завдання складалося з 11 питань та прикладу виконання збирального креслення.

Переможці студентської олімпіади

Що можна сказати про рівень підготовки студентів? В цілому він досить високий. Студенти мають навички використання довідкової літератури, крім того, необхідно зазначити значне підвищення якості знань конкурсантів в порівнянні з попередніми роками. Найкращу підготовку під час розв'язання завдань з будівельних машин продемонстрували студенти нашого КДТУБА та Українського транспортного університету /М.Київ/, а при виконанні завдань з підйомно-транспортних машин - студенти з Харківської академії залізничного транспорту та Придніпровської академії будівництва і архітектури.

Тепер про місця. Результати такі. Перше місце в командному заліку отримав наш КДТУБА. В особистому заліку відзначилися студенти з Українського транспортного /УТУ/ Олександр Сушко та Харківського автомобільно-дорожнього університету Олександр Жинжера, що отримали I місце. На II місці - наш студент Борис Корнійчук /КДТУБА/ і студент з Придніпровської академії будівництва та архітектури Олексій Литвинов. Студенти Микола Мошак з Кіровоградського інституту сільського машинобудування, Руслан Селіванов з Подільської агротехнічної академії та Роман Щасливець з Харківської академії залізничного транспорту вибороли III місце.

Хочеться відзначити і активну участь в підготовці олімпіади та її проведенні наших викладачів з кафедр БМО та ЕРБМ. Серед них треба відзначити викладачів І.О.Шемета та М.О.Клименка.

В.Смірнов,
декан факультету автоматизації
будівельного виробництва,
І.Назаренко,
голова оргкомітету олімпіади.

Уважніше читаємо історію України

Легендарний командарм

В №№ 5-6 нашої газети розпочали ми публікувати матеріал підполковника у відставці, викладача кафедри охорони праці та навколишнього середовища С.С.Синєкопа про легендарного командарма, двічі Героя Радянського Союзу, маршала бронетанкових військ Павла Семеновича Рибалка. Це була людина великої хоробрості, що ніколи не турбувалася про власну безпеку...

Людина, що часто воювала на передових позиціях військ і не лишала переднього краю, доки не була переконана, що події розвиваються на нашу користь...

Сьогодні ми продовжуем розповідати про командуючого Рибалка.

В Орловській наступальній операції Рибалко показав себе незвичайним воєначальником. Директиви Ставки і фронту поклали на нього найскладніші завдання: якою б не була обстановка, він постійно зберігав організованість дій військ, які йому довірили.

Все це виявилось можливим завдяки тому, що Рибалко знав дані зброї як своєї, так і противника, вмів глибоко аналізувати хід операції, швидко орієнтуватися в обстановці, яка постійно змінюється, приймати саме ті рішення, що забезпечували успіх бою.

Але не лише воля і талант командуючого визначали успіх армії. Найважливішим фактором в його досягненні була бойова, політична підготовка військ, якою Рибалко систематично і цілеспрямовано займався в період знаходження армії в резерві і в ході бою. В результаті виросла бойова виучка, мужність і дисципліна солдат. А командири набули високої воїнської майстерності і зрілості, показали зразки вмілого управління боєм і особистого героїзму.

В умовах неодноразового перегрупування військ з одної ділянки фронту на іншу і складного маневру уздовж лінії фронту під постійним впливом авіації противника, майже безперервно ведучи наступ, армії протягом 25 днів пройшли до 500 вогненних кілометрів.

Після розгрому ворога під

Орлом, армія отримала перепочинок, виведена зі складу Центрального фронту в резерв Ставки.

Війська п'яти фронтів визволяли Лівобережну Україну. Ставка підсилила Воронежський фронт 3-ї гвардійської ТА, яка до 19 вересня зосередилася в районі м. Ромни. Командуючий генерал М.Ф.Ватутін дав Рибалку наступні вказівки: "Ваша танкова армія повинна проходити по 100 і більше кілометрів на добу, з таким розрахунком, щоб прибути в район Переяслава не пізніше 22 вересня. Запам'ятайте, що успіх всієї операції залежатиме від швидкості дій вашої армії".

Г.К.Жуков відзначав: «Введена в бій на ділянці Воронежського фронту 3-я гвардійська танкова армія П.С.Рибалка... внесла в справу вирішальний перелом!» Розпочавши висування на ніч 20 вересня армія розвила стрімкий темп наступу, в складі рухомої групи Воронежського фронту на кінець 21 вересня вийшли до Дніпра. Наступного дня розпочали форсування Дніпра і захопили тактичні плацдарми, які об'єдналися в один Букринський плацдарм.

Армійські інженерні частини гвардійської 3-ї ТА за допомогою місцевого населення за 11 днів побудували низьководний міст. По мосту пішли танки.

Воронезький фронт, що з 20 жовтня перейменовано в І-й Український, двічі намагався оволодіти Києвом, наносячи головний удар з Букринського плацдарму, але без

істотних результатів. Ставка вирішила перегрупувати війська з Букринського на Лютезьській плацдарм, північніше Києва, і вже звідси нанести головний удар. П.С.Рибалко провів прихований вихід з бою і організував переправу танків через Дніпро. Оборону, яку займали, передали військам 27-ї Армії. Зробивши за 6 днів уздовж лінії фронту, переважно в нічний час по шляхах, що розкисли від осіннього бездоріжжя, війська двічі приховано переправлялися через Дніпро, форсували Десну, і на кінець місяця, 1 листопада, зосередилися на Лютезьському плацдармі і вступили в бій.

В час, що був призначений для атаки, Рибалко наказав завести всі мотори танків, бронетранспортерів, кулеметів і ручної зброї. Включити світло у всіх машинах, і зі запаленими фарами, з виючими сиренами рішуче атакувати противника!... Це було грізне й надзвичайне видовище, і зробило на гітлерівців найсильніший психологічний вплив. Як відзначав пізніше член Військової Ради 1-го Українського фронту генерал К.В.Крайнюков: «Визволенню Києва і спасінню його найдавніших пам'яток багато в чому сприяв глибокий обхідний маневр 3-ї гв. ТА генерала П.С.Рибалка... Вони перерізали не лише шосе Київ-Житомир, але й інші дороги, що ведуть на Захід».

(Продовження на стор.10)

Уважніше читаємо історію України

Легендарний командарм

(Продовження. Поч. На 9 стор.)

... З 13 липня 1944 р - участь у Львівсько-Сандомирській операції. Знову перегрупування. Майстерно робить 120-кілометровий марш-маневр в обхід Янівського лісного масиву. Командуючий 1-м Українським фронтом маршал І.С.Конев відзначив: "Цей блискучий марш-маневр мав для фронту важливе оперативне значення".

Визволення Львова і Перемишля, противник відступав. Отримано наказ: "продовжувати переслідування ворога, який відступає, форсувати Віслу" і захопити плацдарм на її лівому березі. Після виснажливих боїв і маршів людям потрібний був відпочинок, але не можна було допустити виходу противника до Вісли. 29 липня війська перейшли річку Сан, збиваючи та знищуючи резерви противника, почали зробити 100-кілометровий кидок до Вісли. Під час форсування Вісли та розширенні Сандомирського плацдарму війська показали стійкість та мужність.

30 серпня 1944 року Ставка вивела армію із Сандомирського плацдарму в район Львова на доукомплектування. А на початку січня 1945-го армія зосередилася на Сандомирському плацдармі далі на північ до Станцува в напрямку 1-го Українського фронту та готувалася до Вісло-Одеської операції. Маршал Конев так сформував завдання: "танкові з'єднання повинні вирватися вперед, з ходу подолати водні перепони, захопити оборонні рубежі противника та не допустити підходу

його резервів.

Вранці 12 січня почався наступ 1-го Українського фронту. В середині дня з метою швидкого завершення прориву головної смуги оборони в битву введена 3-я гвардійська Танкова Армія /ТА - дали/ Наступ швидко розвивався в брестлавському напрямку. І раптом, в найбільшій розпал боїв, вночі 21 січня отримали наказ командуючого фронтом: змінити напрямок наступу, повернути армію з Півночі на Південь в обхід Сілезії, нанести удар в загальному напрямку на Оппелын". Рибалко зробив поворот на 90° уздовж східного берега Одера, армія почала розвивати наступ. Пізніше, згадуючи це все, Маршал Конев писав: "Не можу не віддати належного Павлу Семіновичу Рибалку: маючи великий досвід маневрених дій, він і цього разу зманеврував з найбільшою швидкістю та чіткістю та, не гаяючи жодного часу, пройшов з боями на Південь".

Цей маневр зберіг найкрупнішу індустріальну базу Польщі. На початку лютого 1945 р. 3-тя гв. ТА, зробивши 250-кілометровий марш, і виїшла на правий фланг 1-го Українського фронту та включилася в бойові дії Нижньосілезької операції. Війська 3-ї гв. ТА захопили м.Бунцлау. Конев знову приймає рішення повернути її в інший напрямок. Це диктувалося необхідністю завершити оточення противника під Бреслау. З успіхом розв'язавши цю задачу, 3-тя гв. ТА знову робить розворот і розпочинає рух на Захід, зосереджуючись для наступу на германському

напрямку. І нове завдання - протягом ночі з 17-го на 18 квітня форсувати р.Шпрее і далі наступати в напрямку південного краю Берліну.

А 24 квітня армія розпочала штурм Берліна з Півдня.

2 травня в середині дня Берлінський гарнізон капітулював.

Маршал Конев наказує Рибалку в ніч з 3 на 4 травня розпочати марш до Праги повз Рудні Гори. Маршал Конев казав напутні слова: "від вас треба максимально стрімкий темп наступу, приймайте відважні, сміливі рішення, покажіть зразки оперативного і тактичного мистецтва, постійно пам'ятайте, що успіх вирішить фактор часу.

Менше доби давалося на підготовку цього наступу. Армія розвивала наступ і вдень, і в ніч. Танкісти підійшли до передгір'їв Рудних Гір, Рибалко встигав побувати всюди. Де підбадьорював воїнів жартом, де хвалив кмітливість та безстрашність, а в деяких частинах суворо вимагав прискорити темп просування військ і техніки. Його присутність вселяла впевненість, породжувала бажання перевершити самих себе, але безперечно виконати завдання, що надане. І воїни робили неможливе. Громлячи ворога 3 гв. ТА продовжувала наступ на Прагу, визволяючи на шляху своєму міста і села Чехословаччини. Зробивши 80-кілометровий кидок, на світанку 9 травня в Прагу увірвалися передові частини 3-ї гв. Танкової Армії. А на 10-ту годину Прага була визволена.

/Далі буде/.

Скорбота

На 75 році пішла з життя Валентина Павлівна Полуніна.

Була вона чудовою людиною, скромним працівником деканату будівельного факультету. 35 років віддала вона вихованню інженерів-будівельників. Людська доброта найвищого гатунку викликала повагу й любов оточуючих.

Пам'ять про "деканатську маму" надовго залишиться в серцях і душах всіх, хто знав її.

Деканат, співробітники, студенти

Засновник - Київський державний технічний університет будівництва і архітектури
"А+Б" Свідоцтво про реєстрацію: КІ, №137 від 20.12.1995 р.

А+Б
Редактор - Ірина Герашенкова
Адреса редакції: 252180, м.Київ-180,
Повітрофлотський проспект,31,
кімн.346, тел. 241-55-35

Газета зверстана на комп'ютерному виданні комп'ютерному виданні
Комп'ютерна верстка О.В.Горбатовська
Обсяг і полова формату 1 друкований аркуш, тираж 1000 примірників. Безкоштовно